

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2052/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Стојанов, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца мал. ББ из ..., кога заступа мајка ВВ, чији је пуномоћник Горан Топић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 565/19 од 23.10.2019. године, на седници одржаној 20.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја ревизија туженог-противтужиоца и **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 565/19 од 23.10.2019. године, у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 765/19 од 25.07.2019. године у делу којим је делимично усвојен тужбени захтев, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе да на име свог доприноса за дечије издржавање плаћа месечно износ од 12.000,00 динара почев од дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, уплатом на рачун законске заступнице туженог и да се утолико измени пресуда Основног суда у Новом Саду П2 597/15 од 19.05.2015. године.

У односу на противтужбени захтев ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 565/19 од 23.10.2019. године, се **ОДБИЈА** као **НЕОСНОВАНА**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 9.340,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 765/19 од 25.07.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног туженог рођеног ...2012. године, плаћа месечно износ од 12.000,00 динара почев од дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, уплатом на рачун законске заступнице мајке ВВ, па је утолико измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 597/15 од 19.05.2015. године. Одбијен је тужбени захтев тужиоца-

противтуженог да се утврђени допринос за издржавање снизи на износ од 8.000,00 динара месечно до сниженог износа од 12.000,00 динара. Одбијен је тужбени захтев тужиоца за измену одлуке П2 597/15 од 19.05.2015. године од дана подношења тужбе до дана пресуђења. Одбијен је захтев малолетног туженог-противтужиоца којим је тражено да суд обавезе оца АА овде тужиоца, да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног туженог плаћа месечно износ од 22.500,00 динара сваког 01. до 10. у месецу на текући рачун законске заступнице малолетног туженог преко досуђеног износа од 12.000,00 динара. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 565/19 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог-противтужиоца и првостепена пресуда потврђена у делу у којем је усвојен тужбени захтев, одбијен противтужбени захтев и делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија туженог-противтужиоца делимично основана, а делимично неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 597/15 од 19.05.2015. године разведен је брак тужиоца и законске заступнице малолетног туженог и одлучено да ће родитељско право над дететом вршити заједно, а тужени је обавезан да доприноси дечијем издржавању месечним износом од 15.000,00 динара. Малолетни ББ је рођен 2012. године и у време доношења раније одлуке имао је три године, док сада има шест година. Иде у предшколску установу и на часове ..., станује са мајком, њеним супругом и малолетном сестром рођеном 2017. године, у стану који је власништво мајчиног супруга. Његове укупне месечне потребе задовољавају се износом од 20.000,00 динара, док су потребе његове малолетне сестре око 12.000,00 динара. Тужилац је рођен 1982. године и по занимању је доктор ..., запослен у ... ординацији чији је власник његова мајка и остварује зараду у просечном месечном износу од 36.000,00 динара са бонусима од око 10.000,00 динара месечно, а у време доношења раније одлуке његова зарада је била 40.000,00 динара. Стамбене прилике су му непромењене, живи у стану који је у његовом власништву, плаћа утврђене режијске трошкове и нема законску обавезу издржавања других лица, храни се код родитеља који финансирају делимично његова путовања. До заснивања нове брачне заједнице мајке малолетног детета сносио је и трошкове њиховог становања од 150 евра месечно. Учествовао је заједно с мајком и у трошковима који се односе на потребе детета, које су ближе утврђене нижестепеним одлукама, а малолетно дете често борави код њега дуже, у континуитету неколико дана. Дете има потребну

гардеробу и код оца и код мајке. Промењене околности на страни законске заступнице малолетног туженог-противтужиоца се састоје у томе што је у међувремену закључила брак и са новим супругом добила ћерку, малолетну ГГ рођену 2017. године, незапослена је (по занимању је дипломирани ...), води се на евиденцији НСЗ. Пре рођења другог детета радила је посао ван струке и остваривала месечну зараду од око 25.000,00 динара, а сада је незапослена и покушава да пронађе посао у струци. Њен супруг је запослен, остварује месечну зараду од 66.000,00 динара, а режијски трошкови њиховог домаћинства износе око 14.000,00 динара.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су нашли да су се сагласно члану 164. Породичног закона стекли услови за измену висине издржавања одређене ранијом одлуком, односно смањење обавезе тужиоца, оцењујући да тужилац има могућности да на име свог доприноса за издржавање малолетног туженог плаћа месечни износ од 12.000,00 динара почев од дана пресуђења па убудуће, док је одбијен тужбени захтев за снижење на износ од 8.000,00 динара, као и противтужбени захтев за повишење обавезе издржавања на износ од 22.500,00 динара.

Основано тужени-противтужилац у ревизији указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право када је снизио обавезу туженог са 15.000,00 на сада досуђенх 12.000,00 динара.

Према одредби члана 164. Породичног закона, висина досуђеног издржавања може се повећати или смањити, зависно од промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Одредбом члана 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, а потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

По оцени Врховног касационог суда, на страни тужиоца-противтуженог се нису промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о висини доприноса за издржавање малолетног туженог у смислу члана 164. Породичног закона, а које би оправдавале смањење висине издржавања, због чега је из правилно утврђеног чињеничног стања донет погрешан закључак другостепеног суда. Од доношења раније одлуке измениле су се околности на страни тужиоца у том смислу што тренутно остварује нешто мању зараду, дете више времена у току месеца у континуитету проводи код њега, али истовремено нема више обавезу плаћања - изнајмљивања стана у коме су живели његова бивша супруга и малолетни тужени јер они сада живе код новог супруга законске заступнице туженог. Измениле су се и околности на страни малолетног туженог који је сада старији, иде у предшколску установу и на часове ..., док је законска заступница малолетног туженог добила друго дете и незапослена је, али има супружника који је запослен, остварује зараду и који јој помаже.

Дакле, од доношења раније одлуке измениле су се околности и код тужиоца и код туженог, али те измењене околности не утичу на смањење обавезе тужиоца према малолетном детету. Околности да остварује незнатно мању зараду као и да малолетно

дете чешће борави код њега и дуже, код чињенице да више не сноси трошкове изнајмљивања стана за живот његове бивше супруге и малолетног детета и код чињенице да законска заступница малолетног туженог има још једно дете и да је незапослена, по оцени Врховног касационог суда не утичу на висину раније утврђене обавезе издржавања, односно не доводе до закључка да је оправдано смањење до сада утврђене обавезе издржавања, на шта се основано указује изјављеном ревизијом.

Са друге стране, код свих напред наведених утврђених чињеница, одлучујући о обиму висине обавезе утврђене претходном правноснажном судском одлуком и висини обавезе тражене противтужбеним захтевом, нижестепени судови су правилно применили материјално право и то одредбу члана 160. Породичног закона, јер садашње околности не омогућавају да износ тужиоачеве обавезе издржавања малолетног туженог буде виши од износа утврђеног ранијом правноснажном одлуком.

Због тога, по оцени Врховног касационог суда нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права чланова 160. и 162. став 3. Породичног закона приликом одлучивања о противтужбеном захтеву. И по оцени Врховног касационог суда неоснован је противтужбени захтев да се обавезе тужилац да доприноси издржавању малолетног туженог преко установљеног износа од 15.000,00 динара до траженог износа од 25.000,00 динара имајући у виду све околности конкретног случаја, могућност обавезника издржавања и животни стандард странака и њиховог ближег окружења.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије али их није посебно образлагао с обзиром да су били предмет правилне оцене другостепеног суда који прихвата и овај суд.

На основу изнетог, применом члана 416. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке, а на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом су досуђени трошкови за састав ревизије и таксе на ревизију у укупном износу од 9.340,00 динара сходно успеху у спору, а све према одредби члана 165. ЗПП, у вези са чланом 153. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић